

तत्समवायधिकश्च दृश्यते। परास्य शक्तिर्विविधैः श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया चेति” “अपाणिपादोजवनो ग्रहीता पश्य यत्कतुः स शृणोत्यकर्णः। स वेत्ति वेद्यं न च तस्यास्ति-वेत्ता तमाह्वयः” पुष्पं महान्तमिति” च । ननु नास्ति तत्र ज्ञानप्रतिबन्धकारणानोचरादन्यः संसारी । “नान्योऽतोऽस्ति इति विज्ञातेति” श्रुतेः तत्र किमिदमुच्यते संसारिणः शरीराद्यपेक्षा ज्ञानोत्पत्तिर्नैव संसारीति । अतोच्यते सत्यं नैवरादन्यः संसारी तथापि देहादिसंचातोपाधिसंबन्ध इत्यतएव घटकरकगिरिशुद्धाद्युपाधिसंबन्ध इव व्योम्नः, तत्कृतशब्दप्रत्ययव्यवहारा लोकाश्च दृष्टाश्च, घटच्छिद्रं करकच्छिद्रमित्यादिराकाशाव्यतिरेकेऽपि तत्कृता चाकाशे घटाकाशादिभेदमित्यावृद्धिर्दृष्टा तथेहापि देहादिसंचातोपाधिसंबन्धाविवेककृते श्वरसंसारिभेदमिथावृद्धिः । दृश्यते चात्मन एव सतो देहादिसंचातेऽनात्मन्यात्माभिनिवेशो-मिथावृद्धिमात्रेण सति चैवं संसारित्वे देहाद्यपेक्ष-मोक्षितत्वसुपपन्नं संसारिणः भा०। जीवस्यापि अवास्तविकं सशरीरत्वं तदपि तत्रैव व्यवस्थापितं यथा “शरीरे पति-तेऽशरीरत्वं स्यान्न जीवत इति चेत् न सशरीरत्वस्य मिथाज्ञाननिमित्तत्वात् । नह्यत्मानः शरीरात्माभि-मानलक्षणं मिथाज्ञानं सुज्ञा अन्यतः सशरीरत्वं शक्यं कल्पयितुम् नित्यमशरीरत्वम् अकर्मनिमित्तत्वा-दिति चावोचामः । तत्कृतधर्माधर्मनिमित्तं सशरीर-त्वमिति चेत् शरीरसम्बन्धस्यासिद्धत्वात् धर्मा-धर्मयोरात्मकतत्वाविज्ञेः । शरीरसम्बन्धस्य धर्माधर्मयो-स्तत्कृतत्वस्य चेतरेतराश्रयत्वप्रसङ्गात् । अन्यपरस्परै-वैषाऽनादित्वकल्पना क्रियासमवायाभावाच्चात्मनः कर्तृ-त्वालुपपत्तेः । सन्निधिमालेण राजप्रभृतीनां दृष्टं कर्तृ-त्वमिति चेन्न धनदानाद्युपाजितमलसम्बन्धत्वात् तेषां कर्तृत्वालुपपत्तेः । नह्यत्मानो धनदानादिवच्छरीरादिभिः स्वस्वामिसम्बन्धनिमित्तं किञ्चिच्छक्यं कल्पयितुम् मिथा-भिमानस्तु प्रत्यक्षः सम्बन्धहेतुः” शा० भा० ।

अशरीरत्व न० अशरीरस्य भावः त्व । १ शरीरसम्बन्धराहित्ये २ मोक्षे च । यथा मोक्षस्याशरीरत्वं तथोक्तं शा० भा० । “अशरीरं वायुसन् प्रियाप्रिये न स्पृशतः” इति प्रियाप्रियस्य र्शनप्रतिषेधाच्चोदनालक्षणधर्मकार्यत्वं मोक्षाख्यस्या-शरीरत्वस्य प्रतिषिध्यत इति गम्यते । धर्मकार्यत्वे हि प्रियाप्रियस्य र्शनप्रतिषेधो नोपपद्यते । अशरीरत्वमेव धर्म-कार्यमिति चेत् तस्य स्वाभाविकत्वात् । “अशरीरं

शरीरेषु अनवस्थे व्यवस्थितम् । महान्तं विभुमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति” “अप्राणो ह्यमनाः शुभः अस-क्नो ह्यमं पुष्पं” इत्यादि श्रुतिभ्यः । अतएवाहुः उच्यते फलविलक्षणं मोक्षाख्यमशरीरत्वं नित्यमिति सिद्धम्” । अयं भावः अभावस्याधिकरणानतिरेकेण शरीरसम्बन्धा-भावस्य ब्रह्मरूपतया मोक्षस्य तदभिन्नतया च तद्यात्वम् इति । अशरीरित्वं न० न शरीरी । १ देहान्तरं ब्रह्मणि २ सीमासंकोक्ते देवमात्रे च । शरीरसञ्चारयितृत्वे नास्त्यस्य इति न० त० । २ शरीरेणाहुचार्थे आकाशशब्दे । उभयत्र स्तिवां डीप् । “वायुवाचाशरीरिणी” भा० आ० प० । [न्यूनं लि० । अशर्मन् न० विरोधे न० त० । १ शर्मभिन्ने दुःखे न० व० । २ सुख अशाखा स्त्री नास्ति शाखा यस्याः । श्रुतीहणे राजनि० । २ शाखान्तरं दृष्टमात्रे लि० । अशान्त लि० विरोधे न० त० । शान्तभिन्ने शमहीने “नास्ति बुद्धिरयुक्तस्य-अशान्तस्य कुतः सुखम्” गोता । [लि० । अशान्ति स्त्री अभावे न० त० । १ शमाभावे न० व० । २ शमन्ये अशान्त लि० न शास्वतः । अनित्ये अस्थिरे । अशासन लि० अभावे न० त० । १ शासनाभावे न० त० । २ शास-नन्ये । [वेदादिविरुद्धे नास्ति कागमादौ । अशास्त्रे न० शास-करणे द्रुतं शास्त्रं वेदादि विरोधे न० त० । अशास्त्रीय लि० शास्त्रे विहितः छ न० त० । शास्त्राविहिते निषिद्धे ।

अशास्य लि० शास-वा० ख्यत् । शासितमशक्ये दुर्हान्ते । अशिक्षित लि० विरोधे न० त० । शिक्षान्तरं गति-नैपुण्यन्ये हयादौ । अशित लि० अश-कर्मणि क्त । १ भक्षिते “आपस्य तदशितं नयन्ते” “अन्नमशितं लोधा विधीयते” “तेजोऽशितं लोधा विधीयते” इति च छा० उ० । कर्त्तरि क्त । २ अश-नेन हस्ते आशितङ्गवीनः भावे “क्त” ३ अशने न० । अशित्र पु० अश-संहृतौ इति । १ चौर । भोजनार्थात् कर्मणि इति । देवभक्ष्ये २ चरौ । अशिशिल लि० विरोधे न० त० । शिशिलभिन्ने दृढे । अश्लिपद लि० न श्लिपदः पदरोगभेदः वेदे पु० ललोपः न० व० । श्लिपदरोगान्ये । “शिवा देवीरश्लिपदा भवन्तु सर्वाः” ऋ० ७, ५, ४ । अशिमिद लि० “शिमिर्वधकम्पि” निर० शिमिं हिंसां ददाति दा-क उ० प० स० । अहिंसके “सर्वा नद्यो अशिमिदा भवन्तु” ऋ० ७, ५, ४ ।